

დღესნუმი

გაზეთი გამოდის
1988 წლის
10 მაისიდან

საქართველოს კომპარტიის ცენტრის რაიონული კომიტეტისა და
ცენტრის სახალხო დეპუტატთა რაიონული საბჭოს ორგანო
«ЛЕЧУМЫ» — Орган Цагерского райкома Компартии Грузии
и Цагерского районного народных депутатов

№51 (6277) ხუთშაბათი 26 აპრილი

ფასი 3 კპპ.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრის
რაიონული ორგანიზაციის მდივანული
კონფერენციის დელეგატთა
საყურადღებო!

საქართველოს კომპარტიის ცენტრის რაიონული ორ-
განიზაციის 39-ე კონფერენცია გაიხსნება 1990 წლის
27 აპრილს, პარასკევს დღის 12 საათზე პარტიის რაი-
კომის სხდომათა დარბაზში.

კონფერენციის დელეგატების რეგისტრაცია იწარმო-
ებს პარტიის რაიკომში დღის 10 საათიდან.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრის რაიკომი.

რიგგარეშე, XXXIX

გარდაცემის თანამედროვე ეტაპი, საზოგადოებრივი ცხოვრების
ყველა სფეროს ძირითად ცვლილებათა პროცესი სკკპ წინაშე
აყენებს პარტიის, მისი საქმიანობის სტილისა და მეთოდების მკვე-
თრი განახლების არანახული სირთულისა და მასშტაბის ამოცან-
ებს. ეს განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია ისეთ პირობებში, როცა
პარტია უარს ამბობს სკკპ ხელმძღვანელი მდგომარეობის კონს-
ტიტუციურ დამკვიდრებაზე, ამასთან დაკავშირებით ახლებურად
დგება პარტიის ავანგარდული, მაკონსოლიდირებელი როლის გან-
მტკიცების, მასზე მისი იდეურ-პოლიტიკური გავლენის გაძლი-
ერების ამოცანა, ასეთ კონსტრუქციულ მუშაობაში თავისი სიტ-
ყვა უნდა თქვან რაიონულმა პარტიულმა კონფერენციებმა.

დემოკრატია და საჯაროობა მტკიცედ და შეუპოვრად იკიდებს
ფეხს ჩვენს ცხოვრებაში. ამის დასტურია ის, რომ გამოკვეთდა
საყოველთაო სახალხო განხილვისათვის სკკპ ცენტრალური კომი-
ტეტის პლატფორმის პროექტი, ყველგან გაჩაღებულია მზადება
სკკპ და საქართველოს კომპარტიის 28-ე ყრილობებისათვის, მიმ-
დინარეობს პირუთენელი მსჯელობა, კრიტიკა პარტიის, მისი ცენ-
ტრალური კომიტეტის, ლიდერების წარსულის თუ მიმდინარე საქ-
მიანობის შესახებ. კომუნისტები თუ უპარტიოები აყენებენ პარ-
ტიის გარდაქმნის, მათ შორის, რადიკალურ წინადადებებსაც კი.

ხვალ გაიმართება ცენტრის რაიონის კომუნისტთა რიგგარეშე
39-ე კონფერენცია, რომელიც დიდი პოლიტიკური მოვლენაა რა-
იონის პარტიული ორგანიზაციის ცხოვრებაში, სადაც იქნება ფა-
რთო მსჯელობა შექმნილ პოლიტიკურ თუ ეკონომიკურ ვითარებ-
აზე, დელეგატები გამოთქვამენ კომუნისტთა აზრს პარტიის, ქვე-
ყნის მომავალზე.

არავისთვის დაფარული არ არის, რომ უკანასკნელი ათწლეუ-
ლები და განსაკუთრებით წინა კონფერენციის შემდგომი პერიო-
დი ერთ-ერთი რთული და დაძაბული, წინააღმდეგობებით აღსავსე
იყო როგორც საბჭოთა ქვეყნის და კომუნისტური პარტიის, ისე
რესპუბლიკისა და რაიონის ისტორიაში. ფართო ხასიათი მიიღო
მოძრაობამ რესპუბლიკის სრული ეკონომიკური და პოლიტიკუ-
რი დამოუკიდებლობის მისაღწევად.

დღეს აშკარად იკვეთება აზრი იმის შესახებ, რომ საზოგადოე-
ბის პოლიტიკური ავანგარდის მისიას პარტია შეასრულებს მხოლო-
დ მაშინ, თუ თავად რადიკალურად გარდაიქმნება, დაეუფლება
თანამედროვე პირობებში პოლიტიკური ხელმძღვანელობის ხელო-
ვნებას. განიჭმინდება ყოველივე იმისგან, რაც მას აკავშირებდა
ავტორიტარულ-ბიუროკრატიულ სისტემასთან, რომელმაც დაღ-
დასხვა პარტიის მუშაობის მეთოდებს, იდეოლოგიას, აზროვნების
წესს, თვით ჩვენს შეხედულებებს სოციალიზმზე.

პარტიის განახლება ნიშნავს უპირველესად არსებით ცვლილე-
ბებს მის ურთიერთობაში სახელმწიფო და სამეურნეო ორგანოე-
ბთან, ხელის აღებას მათდამი მბრძანებლობისა და ფუნქციების
მაგივრობის გაწევის პრაქტიკაზე. თავისი ავანგარდული როლი სა-
ზოგადოებაში პარტიამ უნდა შეასრულოს საქმით, როგორც დემ-
ოკრატიულმა და არა კონსტიტუციურად დაკანონებულმა და ხალ-
ხისათვის ზემოდასკვნის მოხვედრის ძალად.

დღეს მნიშვნელოვანად შეირყა პირველადი პარტიული ორგანიზ-
აციების როლი და ავტორიტეტი სოფლად თუ ქალაქად. კომუნე-
რნეობებში თუ სამრეწველო საწარმოებში შემთხვევადან შემთხ-
ვევამდე თუ ტარდება პარტიული კრებები. პარტიული მასების
როლის გაძლიერება გულისხმობს პარტიის საფუძვლის—პირველ-
ადი ორგანიზაციების უფლებათა გაფართოებას, მათი დამოუკიდე-
ბლობის ზრდას. წამოყენებულია წინადადება მათ მიენიჭოთ პარ-
ტიაში მიღების საბოლოო უფლება, უარი თქვან საკანდიდატო
სტაჟზე.

აუცილებელია დაჩქარდეს პარტიული ორგანიზაციების თვისო-
ბრივი განახლება, ეროვნული მოძრაობის მიერ წამოჭრილი უმნი-
შვნელოვანესი პოლიტიკური, ეკონომიკური, სოცია-
ლური, კულტურული, დემოგრაფიული და სხვა ხასიათის
პრობლემების გადაწყვეტა.

საქართველოს ურნალისტთა კავშირის სამდივნოს ა ი ა რ თ ვ ა რესპუბლიკის ყველა ურნალისტს

თანამოგალობელნი! საქარ-
თელოს ურნალისტთა კავშირის
სამდივნო მოგიწოდებთ ხმა აღი-
მადლოთ ჩვენი საერთო ინტერ-
ესების დასაცავად, საქართველო
არაერთხელ მდგარა ფიზიკ-
ური და ზნეობრივი გადაშენების
ზღვარზე, მაგრამ ყოველთვის
იხსნიდა ხოლმე ერთობის, მთლ-
იანობის ურუკები რწმენა, გონე-
ბისა და სიკეთის გამარჯვების
რწმენა. ამ რწმენამ გადაგვატა-
ნინა 1989 წლის შავი აპრილიც,
შეგავშირა საქართველოსათვის
ლაზვარცმული ასობით გული.

ხალხის მისწრაფებამ დემოკ-
რატიისადმი, სრული პოლიტიკ-
ური და ეკონომიკური დამოუკ-
იდებლობისადმი, რეალური სუ-
ვერენიტეტისადმი შავნეული ძა-
ლები აიძულა პროვოკაციულად
გამოეწვიათ საყოველთაოდ ცნო-
ბილი სისხლიანი კონფლიქტები,
რომლებმაც უმანკო ადამიანები
შეიწირა. ამ ძალებს სურთ
კვლავ უზნეობის სასწორზე შე-
აგდონ კაცთა სიცოცხლე.

ეგრეთწოდებული ინტერფე-
რენტი, რომელიც რესპუბლიკაში
იქმნება, ავრცელებს ცილისმწე-
ვებულ პაროქლიამაციებს, რომ-
ლებშიც უსახელო ავტორები
შეურაცხყოფას აყენებენ მთელ
ქართველ ერს—მოღალატეებს
ერს უწოდებენ. ამ მახინჯი ორ-

განიზაციის შემქმნელები, რომ-
ლებიც უდიდრად აყალებენ
სინამდვილეს, ყოველწარად
ცდილობენ არა საზოგადოების
შეგავშირებას დემოკრატიული,
სამართლებრივი, თავისუფალი
სახელმწიფოს შექმნის გზით,
არამედ იმას, რომ არაქართველი
მოსახლეობა დარაჯონ საკუთა-
რი უფლებების დასაცავად, რო-
მლებსაც, ვითომდა, ფეხქვეშ
თელავენ შოვინისტები. ამ აღმა-
შფოთებელმა ცილისწამებამ გა-
ნარისხა რესპუბლიკის ყველა
მოქალაქე. ურნალისტთა კავშ-
იში, გაზრდების რედაქციებში
თუ ტელევიზიაში დაიძრა სხვა-
დასხვა ეროვნების ინტერესების
წარმომადგენელი კერძო პირე-
ბის, გაერთიანებებისა და ორგა-
ნიზაციების წერილების ნაკადი.
ხალხი მოითხოვს დასაჯონ ყვე-
ლა ჭურის პროვოკატორები, და
მრავალეროვან რესპუბლიკაში
დასაშვებად მიაჩნიათ მხოლოდ
და მხოლოდ თანამშრომლობისა
და იმით წინააღმდეგ ერთად
ბრძოლის ფრონტი, ვინც იმპერ-
იულ ამბიციებს და აღმინისტრა-
ციულ-ფელდფებულური დიქტატ-
ის წყურვილს შეუპყრია.

საქართველოს ეგრეთ წოდებ-
ული ინტერფერენტის ინიციატ-
ორებს, სულის ჩამდგმელებსა
და შემქმნელებს გვინდა შევახსე-

ნოთ უმარტივესი სამართლებრი-
ვი კონცეფციები, ის, რომ ნებ-
ისმიერი მოქმედება, რომელიც
ეროვნულ შუღლს იწვევს, ისევე
და „მოქალაქეთა ეროვნული თა-
ნასწორუფლებიანობის ხელყოფ-
ისა და სსრ კავშირის ტერიტო-
რიის მთლიანობის ძალადობრივი
დარღვევისათვის პასუხისმგებლ-
ობის გაძლიერების შესახებ“
1989 წლის 2 აპრილის კანონის
მე-3 პარაგრაფით და საქარ-
თელოს სსრ სისხლის სამართლის
კოდექსის 75-ე მუხლით.

როგორც შევითვით, ამ ცილ-
ისმწამებულური პროკლამაციის
გავრცელების ფაქტის გამო საქ-
ართველოს სსრ პროკურატურას
სისხლის სამართლის საქმე აღუ-
ძრავს. ურნალისტთა ღირსების
საქმეა ხელი შეუწყონ არა მარ-
ტო რესპუბლიკურ, არამედ მის
ფარგლებს გარეთაც არსებულ
მასობრივი ინფორმაციის საშუა-
ლებებში დაწყებული ძიების
ყველა ეტაპის ობიექტურ გაშ-
უქებას.

სიტყვა არა მარტო გულისმო-
მკვლელია, არამედ მკურნალიცაა.

საქართველოს ურნალისტთა
კავშირის სამდივნო მოგიწოდებთ
მართალი სიტყვით, კონკრეტული
საქმით ემსახუროთ რესპუბლიკ-
აში მცხოვრებ ხალხთა ერთობას.

ხვნის ტემპი მატულობს

ღვირიშის კოლმეურნე-
ობაში წელს 100 ჰექტარზე
უნდა მიაბარონ თესლი
ხნულს. ხვნას დროულად შე-
უდგენენ მექანიზატორები რო-
ლანდ ჩხეტიანი, ავთანდილ
ხეცურიანი, უშანგი ნემს-
ვერიძე. მექანიზატორები
ეშურებიან ამინდებს და
ცდილობენ, რაც შეიძლება
აგროვადების დაცვით ჩაა-
ტარონ ეს მნიშვნელოვანი
საგაზაფხულო კამპანია.

როცა ამინდი ხელს არ
აძლევთ სახნავად, მაშინ
დახსნულს ფარცხვენ და

თან თესვენ მექანიზატორ-
ები. დღესათვის სულ და-
ხნული აქვთ 40 ჰექტარი,
დღესილი კი 5 ჰექტარზეა.
ხვნა-თესვა წარმატებით
მიმდინარეობს ნასპერის,
ღვირიშის, უცხერის აგრო-
უბნებში, ხოლო სანორჩის

სამარცვლე მინდვრები კი
მუშა-გამწევი ძალით იხვნ-
ება. ნაკურალეშის აგროუბ-
ანში კი, სადაც მხოლოდ
10 ჰექტარია დასახნა-
ვი, ამ დღეებში ოთარ გო-
ლეთიანი შეუდგება ხვნას,
ახლა კი იგი საგზაო სამუ-
შაოებითაა დაკავებული.

აქაურ მხვენელ-მთესველ-
თა გადაწყვეტილებათა საქ-
მეს 10 მაისამდე მორჩნენ.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრის რაიკომი იუწყება,
რომ გარდაიცვალა საქართველოს კომპარტიის ცენტრის
რაიკომის ყოფილი პირველი მდივანი რაშდენ
გაბრიელის ძე მურცხვალაძე.

სკკპ 28-ე დეკემბერი საქართველოს კომპარტიის 28-ე ყრილობის შესახებ

დღეს ბევრს ვლაპარაკობთ პარტიის ავტორიტეტის დაცვაზე, მისი პოზიციების, არის ათასი ვერსია — კი ვადა დღეს ბრალს. მაგრამ ფაქტი ერთია, როცა ქვეყანა ეკონომიკურ, პოლიტიკურ კრიზისშია, როცა საზოგადოებაში სანატრელი გაგზავნილია, ძნელია ილაპარაკო პარტიისა და მთავრობის ხალხისადმი „განუხრელ“ ზრუნვაზე. მიზეზები უამრავია: ადამიანები, თვით ხელმძღვანელი მუშაები, პარტიის ლიდერები მოწყდნენ ცხოვრებას, კომუნისტურ იდეალებს, მშრომელთა სატივარს, ბევრმა საკუთარი კეთილდღეობისათვის ზრუნვა გაიხადა ცხოვრების კრედიტად. აივსო მოთმინების ფიალა. ხალხმა ენა ამოიღო, აზიეროდა. დღეს ძნელია ისევე დასაბუთებდით შევჩეროთ ეს ტალღა, აღვიღებდით მოიშალა შრომისა და საშემსრულებლო დისციპლინა, კონტროლი

სახალხო მეურნეობის ყველა დარგში. პარტიულმა ორგანიზაციებმა დათმეს თავიანთი უფლებები, თვითდინებაზე მიუშვეს საქმე. ამით სარგებლობდნენ სამეურნეო ხელმძღვანელები და ისწრაფოდნენ მხოლოდ და მხოლოდ

ჩნდა ჩამოყალიბების პირველ წლებში გაშენებული რამდენიმე ჰექტარი ამორტიზებული ბაღი, კოლმეურნეობის გამგეობამ მტკიცედ გადაწყვიტა დაგვრება — მათელი ძალები მრავალწლიანი ნარგავების — ბაღებისა და ვენახების გასაშენებლად. მიზანსაც

დის წარმოებაზე, ხელი აიღეს მრავალწლიანი ნარგავების გაშენება-მოვლაზე. კიბან კი თავის მხრივ გამოიწვია ეროვნული და მეწყურული მოვლენების დაჩქარება, გაუარესდა ეკოლოგიური და ეკონომიკური მდგომარეობა. ყოველივე ეს ხდება უკონტრო-

ხელმძღვანელობა. ჩვენ უნდა გვეკონტროლებდნენ ხელისუფლების მიწის განაწილებას, ლითაქ ვიშენებდნენ, როცა შევხვება კომუნისტური პარტიის დღევანდელ მდგომარეობას, ისევე ვიმეორებ, რომ დაცვა მისი როლი და ავტორიტეტი. შევიდა ცვლილებები კონსტიტუციის მე-6 და მე-7 მუხლებში. გაჩნდა მრავალპარტიულობა. პარტიამ დაკარგა წარმართველის, მარგანიზებელის, ლიდერის ფუნქცია. ჩემი აზრით, თუკი კომუნისტურ პარტიას აქვს სურვილი აღდგინოს თავისი ავტორიტეტი, მან საქმით უნდა დაამტკიცოს ხალხისადმი ერთგულება, რა თქმა უნდა, საზოგადოებრივ ორგანიზაციებთან და კავშირებთან დიალოგით. საქმე და მხოლოდ საქმე, სიმართლის აღიარება. ამ აზრისათვის კომუნისტების აბსოლუტური უმრავლესობა, პეგემონობა ხალხმა უნდა მიანიჭოს ნებისმიერ პარტიას და არა პარტიამ თავის თავს. ასეთია ცხოვრების რეალობა.

გ. ნამსწვარიძე.

წიფერჩის კოლმეურნეობის პარტიული კომიტეტის მდივანი.

პეგემონია — საქმით

პირადი გამორჩენისა და გამდიდრებისათვის. ლოგიკურმა შედეგმა არ დააყოვნა. ერთი მაგალითი: დავიხიოთ რამდენიმე წლით უკან. 1972-77 წლებში ვმუშაობდი წიფერჩის კოლმეურნეობის თავმჯდომარედ. ეკონომიკის ამოღების ძირითად დარგად მაშინ შებაღობა-მევენახეობას ვთვლიდით, იმ დროისათვის კოლმეურნეობას გაა-

მეცალწიეთ (5 წლის განმავლობაში) გაეშენეთ 13 ჰექტარი გაშლის ბაღი და 4 ჰექტარი ვენახი, რომელიც დღესაც სრულ მსხმოიარობაშია და სათანადოდაა დაცული. მეტე თანდათან მოეწეოთ, ალარე ჩვენი მონღო-კეპა იყო და ალარე მომკითხველობა. 12 წლის განმავლობაში 20 ჰექტარი ბაღი მაინც რომ გაშენებულიყო, ჩვენი ეკონომიკა ასეთ მდგომარეობაში აღარ აღმოჩნდებოდა. 31 ჰექტარ მსხმოიარე ვენახს, რომელიც მაშინ გააჩნდა კოლმეურნეობას, 10 ჰექტარი ჩამოშორდა ამორტიზებული თუ მოუცვლელობით განადგურებული. კოლმეურნეობის მშრომელები ძირითადად გადავიდნენ სიმინ-

ლობითა და უმეტიერ ხელმძღვანელობით. ახლა თავში ვირტყამთ ხელს: ჯაქცევის პირას მისულ სოფელს რითი ვუშველოთ? გლენური მეურნეობის განვითარებით, ვამბობთ. კეთილი და პატიოსანი, მერედა რალს ველოდებით. ამა-სობაში ხალხმა დაგლიჯა ერთ-მანეთი: ზოგი მამა-პაპურ მიწას ეპატრონება, ზოგი — ვისაც აქვს ამის საშუალება, ჰექტრებს იკავებს. ალარ არის კანონი და ნორმა. ვის როგორ მოესურვება, ისე იქცევა. ასე ყველას თავის ნებაზე მიშვება არ მიმაჩნია კანონმდებრ მოვლენად, ალბათ მკითხავთ: მერედა თქვენ რას აკეთებთ ადგილზე პარტიულა

პეგემონიის ნაირი „უნდა“ დაპოვოთ პარტია“

გაზმით „ლეჩხუმში“ ამასწინათ გამოქვეყნებულ ამ წერილში, ჩემი აზრით, ავტორის პოზიციაა გამოხატული, იგი ჩემი მეგობარია და პირდაპირ ვეძებუ — პარტიის მოუყვდა ამდენ ქარაგმებს, დროა პირდაპირ ვთქ-

ახლა პარტიამ დაკარგა ავტორიტეტი, წყაღწაღებულივით ხავს ვეკიდებით, მაგრამ ერთ-ობ დაილია ეს ხავსი, ხელი აღ-არ ეყრდება, დღეს სიტყვა კომუნისტი და კომუნისტი გარეგნულადაც აღარ ვარგა, მისი ლიდერების „დიდი შრომის“ შედეგად, რომლებიც ყველაზე მეტ მატყუარებად, მექრთამებად, ბიუროკრატებად იქცნენ. ჩემი პოზიცია: დიდი „აღფრთხიანებით“ ველოდები პარტიის 28-ე ყრილობას, სადაც გამოიკვეთება პარტიის მიზანი. თუ პარტიის მიზანი სოციალიზმის, კომუნისტის აშენება არ გახდა, მაშინ სიტყვა კომუნისტი და აქედან გამომდინარე კომუნისტური პარტიაც კარგავს მის მნიშვნელობას, და, რა თქმა უნდა, გტოვებ პარტიას, ხოლო თუ კომუნისტური პარტიის მიზანი ამდენი ტრაგედიისა და ავტორიტეტის დაკარგვის, ქვეყნის ეკონომიკის დაცემის შემდეგ კვლავინდებურად კომუნისტური საზოგადოების აშენება იქნება, მაშინ მოვიქცევი ისე, როგორც სიტუაცია მიყარნახებს.

რ. ბაბრძიძე,

ქვედა ცაგერის არასრული საშუალო სკოლის დირექტორი.

პარტია — მოძრაობაში

7 წლის წინათაც, როცა კომუნისტური პარტიის რიგებში შესვლა შემოთავაზეს, მწამდა და ახლაც მწამს მხოლოდ ხალხისა და სიმართლის მსახურად არა გარეგნული ბრწყინვალეობისა და ყალბი მართლმსაზღვრის პარტიისა. აქედან გამომდინარე, გაწევრებამდე და გაწევრების შემდეგაც არაერთი კრიტიკული, უფარისევლო სიტყვა მი-თქვამს ტრიბუნიდანაც და პრესის საშუალებებითაც მავან კომუნისტთა მისამართით. მერე ყველაფერი აირია, იმდენჯერ დამარხა დიდმა გონიერებამ, პრესამ და ტელევიზიამ ჩვენი მამა და მარჩენალი კომპარტია, იმდენჯერ გამოგვანდა თვალეში, რომ კვლავ მის მარაღულ სიცოცხლეზე ფიქრი და ბრმად დარჩენა აღარ შეიძლება. ა პარტიამ საშუალოდ დაუკრიფა ხელ-გული იდეალებით, ილუზიებით და უწმინდურობით სავსე პარტიას,

რამაც იძულებული გამხადა უარი მეთქვა სკკპ-ში ყოფნაზე. საქართველოს დაკარგული თავისუფლების დასაბრუნებლად მშვიდობიანი გზა შემოგვთავაზეს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის ჰქვიანა ლიდერებმა, რისთვისაც, პირველ ყოვლისა, სკკპ-დან დაუყოვნებლივ გასვლა მოითხოვეს. ა თებერვალს ეს თხოვნა შევასრულეთ, სკკპ-ში დარჩენილმა რომ გაუბედო, ეროვნულ მოძრაობას ხელს უშლით და საქართველოს თავისუფლება არ გადარდებოთ, სასიკვდილოდ გაგიმეტებენ, არადა, სულერთია, რა რანგის კომუნისტია იგი, ეტყობა, დიდ რამედ უღირს მუნიციპალური და ნამდვილად სჯერა, რომ „ოქროს ჯაჭვი სჯობს თავისუფლებას“. ასეა, რა მტკივნეულიც არ უნდა იყოს ეს ბრალდება, მაინც! არავის უშლიან საქართველოს კომუნისტურ პარტიას დარჩენას. ყველასათვის ცნობილია, რომ კომუ-

ნისტურ პარტიასაც თანაბარი უფლება აქვს არსებობისა სხვა პარტიებთან ერთად. ერთია მხოლოდ, შიში და „შეგნებული“ გაუგებრობა-დაბნეულობა სჯანხის საქართველოსადმი ფარული სიყვარულის დარღ და მეტი არაფერი. მოწოდებებითა და ემოციური ზეგავლენით ჩასახული პარტიოტიზმისა არაფერი მწამს, ამიტომაც ლოზუნგებად ნურაფერი მოგვიჩვენებთ ან დიდაქტიურ-მორალისტურ ქადაგებად. ეს ჩემი უბრალო აზრი და შეხედულებაა მხოლოდ, ოღონდ საქართველოს ფიქრით შეგავებული და იმ მამულიშვილთა ფიქრთან ჭკარდაწერილი, რომელთაც „ძილშია“ არ სძინავთ ქვეყნის უზედურებით გულადტკინებულთა.

ლელა ლომთაძე.

განათლების განყოფილების ინსპექტორი.

როსა ურემი

დრო გადის, კიდევ უფრო მიმდებარა და მიმდებარა იმის გამო, რომ პარტია კი არ შეეცადა ხალხსა და პარტიას შორის გაჩენილი ბზარი გაემთლიანებია, არამედ წინა ისტორიის გაუთავებელი ჩხრეკით უსაშველო ნაპრადად აქცია იგი. ხალხის ფართო მასებისაგან მოწყვეტა კარგს რომ არაფერს მოგვიტანდა, ეს უნდა გვეცოდნოდა. ისიც უნდა გვეცოდნოდა, რომ სიტყვის საქმისათვის დაშორება დიდ ზიანს მოგვიტანდა. ქაღალდზე შესრულებული გეგმები უმძიმეს ეკონომიკურ კრიზისს, რომ შეგვიქმნიდა, ეს რატომ არ უნდა გვეცოდნოდა. ჩვენს რაიონში ამჟამად არსებული ვენახების მიხედვით 5-6 ათასი ტონა ყურძნის დამზადება, ან ყოველი ერთი ჰექტარი სახნავ-სათესიდან 25-27 ცენტ-

ერი სიმინდის მარცვლის მიღება რომ შეუძლებელი იყო, რომელმაც ჩვენთაგანმა არ ვიცოდით. ვიცოდით, როგორ არ ვიცოდით, მაგრამ თქმის გვეშინოდა. შიშმა, ტყუილებსა და ლოზუნგებზე აგებულმა საქმიანობამ რა გვიყო, ახლა ყველა ვხედავთ, მაგრამ გვიანია, ურემი უკვე გადაბრუნებულია. ურემი უნდა გადმობრუნდეს, პარტიამ თავისი ავტორიტეტი უნდა დაიბრუნოს და ჩემი ღრმა რწმუნით დაიბრუნებს კიდევ, თუ კანონად აქცევს სიტყვისა და საქმის ერთიანობას, თუ სხვა პარტიებს, რომლებიც მის გვერდით იღვწივენ, აჯობებს სიმართლის თქმით, თუ თავის მოღვაწეობას საფუძვლად დაუდებს იმას რომ დააკმაყოფილოს ჩვე-

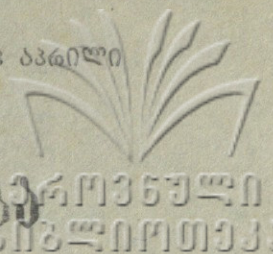
ნი ჯანსაღი აზროვნების მქონე ახალგაზრდობის მოთხოვნები. ახალგაზრდები კი საუკებო სწორად მოითხოვენ სიმართლის თქმას, ებრძვიან ბოროტებას, იცავენ სამართლიანობას, უარს ამბობენ სხვის მონობაზე, მიიწაფაფიან დამოუკიდებლობისაკენ, გზას უკაფვენ თავისუფალ აზრს. ეს უნდა გაითვალისწინოს პარტიამ, ამასთან პარტიამ თავის მოღვაწეობა უნდა ააგოს არა ძალადობაზე, როგორც წინათ იყო და ახლაც ბლომად არის შემორჩენილი, არამედ შეგნებულობასა და დარწმუნებაზე. უარი უნდა თქვას ყოველგვარი სახის პრივილეგიაზე, რომელიც ძეგლსა და რბილში აქვთ გამჯდარი ზედა და შუა ეშელონებს,

ქარაგმების

დრო

დამთავრდა

ვთ სათქმელი ყოველგვარი მიცხვებული-მოცხვებულის გარეშე. სამაშულო ომის წლებში შევედი სკკპ რიგებში, ორჯერ დაქრალი ახალგაზრდა, როცა ახსოვლუტურად არ ვფიქრობდი კარიერაზე, უფრო სწორად არ ვიცოდა იგი, შევედი იმიტომ, რომ მწამდა პარტიის, მწამდა ლენინს, სტალინს, მწამდა სოციალიზმის, კომუნისტის გამარჯვების, სისხლსორცეულად იყო გამოცხადი ჩემში სტალინის სიტყვები „ჩვენი კომუნისტები, განსაკუთრებული წყობის ადამიანები ვართ, ჩვენ გამოკვეთილი ვართ განსაკუთრებული მასლისაგან. ჩვენ ისინი ვართ, რომლებიც შევადგენთ უდიდესი პროლეტარული სტრატეგიის არმიას, არის რა იმაზე უფრო მაღალი, არა არის რა იმაზე უფრო მაღალი, ვიდრე ამ პარტიის წევრის სახელწოდება, იმ პარტიისა, რომლის დამაარსებელი, ხელმძღვანელია ამხანაგი ლენინი... რა ბედნიერად ვთვლიდი თავს, რომ ასეთი პარტიის წევრი გახდოდა, თავზე უფრო მიყვარდა პარტია და მისი ლიდერები, ბელადები, ჩემის მხრივ მზად ვიყავი ყველაფერი შემიწირა მისთვის, საკუთარი სიცოცხლეც კი, თუ ამის საჭიროება იქნებოდა. მაგრამ უზედურება ისაა, რომ პირველ წლებში პარტიისადმი ეს კრისტალური რწმენა, პარტიამვე წამართვა, ხოლო შემდეგ მეც იმით რიცხვში აღმოვჩნდი, პარტიაში კარიერისათვის რომ შედიოდნენ.

ნიმუში

საქართველო

საქართველოს მწერთა კავშირი

1990 წლის 11 მარტს ლიტერატურის სსრ უმაღლესი საბჭოს მიერ დამოუკიდებელი ლიტერატურის რესპუბლიკის გამოცხადებამ ალფრედო ვიგო პრემიის დამოქრატული ზეგავლენის გამოცხადებამ და ერთი-მეორე დღე დამოუკიდებელი, პროვოკაციული, დეკლარაციის განცხადებებს აკეთებდა პროვოკაციის „ვრცელად“. მაგრამ, სამწუხაროდ, ეს განცხადებები მთლად უსაფუძვლო როდესაც ლიტერატურის მთელი ძალით ამოქმედდა ინტერფერონტი, ლიტერატურის სხვადასხვა ქალაქებში ეწყობოდა მითინგები, რომელთა ორგანიზატორები იყვნენ საზოგადოება „ერთობა“ და სკკპ პლატფორმაზე დარჩენილი ლიტერატურის კომპარტია. და მათ ცილისმამბელოდ

ჩანს, ჩვენს მტრებს ამან კუთვნიდა. ისინი უნდა იყვნენ ცდილობდნენ როგორმე გაართიანონ არაქართველები საქართველოს წინააღმდეგ, ეწვეიან რა სტეულაციას ხალხის ინტერნაციონალურ გრძნობებზე (ამას შეიძლება მიეწეროს ინტერფერონტის დამფუძნებელი თავყრილობის მოწვევა 9 მაისს), მაგრამ ვინ არიან ეს უხილავი მტრები, რომელთა ნაშთებიდარი საქმოდ ხილულ კვალს ტოვებს ჩვენი ერის ცხოვრებაში?

თუ კარგად დავაკვირდებით იმ ბინძური პატივმოყვანილობის ტექსტს, რომელიც ამ ბოლო ხანებში გავრცელდა თბილისში, მივხვდებით, რომ საქართველოში

ლიმე სხვა ეროვნების წარმომადგენელი მოეკლას. ქართველის ხელით არ მომკვდარა არცერთი რუსი, თათარი, სომეხი... სამაგიეროდ, უხვად იღვრება ქართული სისხლი. განა ეს ფაქტი არ მეტყველებს ქართველთა საოცარ ზნეზე—მოკვრად, გულუხვად სტუმრად მოსული მტერიც კი? და ამის შემდეგ ზოგიერთები ისევ „ჩივიან“ ქართველთა შოვინისტობაზე. ღმერთი აღარაა?

ღიახ, თუ კარგად ჩავუყვირდებით, მივხვდებით, ვინ შეითხნა ეს პროკლამაციები. ამაზე მიუთითებს ბოლშე, რომელიც ქართველობაზე გადმონათესაული და თარიღი, 9 მაისი, რომლის დანერგვითაც ავტორებმა უნებლით გასცეს საკუთარი თავი. ამგვარი რამ შეიძლება დაეწერა მხოლოდ საბჭოთა არმიის შოვინისტ ოფიცერს, რომელმაც კარგად იცის ქართველი ხალხის მართლაც არცთუ ადრეკითხული დამოკიდებულება საოკუპაციო ჯარისკაცად. აი, ერთადერთი სუბიექტი, ვის მიმართ არაკეთილგანწყობას არ ფარავს ქართველობა. ამიტომ ცდილობს არმია რევანში აიღოს იმ მარცხისათვის, რაც მან 9 აპრილის მასობრივი მკვლელობით განიცადა საქართველოში. ოღონდ ღმერთმა დაგვიფაროს გულუბრყვილობისაგან. ამ აქციის მიზანი მხოლოდ შურისძიება არ გახლავთ, და არც მხოლოდ არმიის ოფიცრობა მისი ორგანიზატორი. იგი უფრო შორსაა გაშენებული—თუკი საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობა თავს დაადევს ყუბადადებული „მესამე ძალის“ მიერ დაგეგმილ ყველა პროვოკაციას, საქართველოშიც ამოქმედდეს მრავალნაირი ინტერფერონტი—ე. ი. იმპერიული მიზნით ყველა ჯურის შოვინისტის, სამშობლოს გამყიდველის, დაქირავებული აგენტების, საქართველოს მტრების და, შესაძლოა, მოტყუებული არაქართველების ერთობა. ესეც ერთ-ერთი იმ ხანგრძლივი მოქმედების ბოშაა, რომელიც ასე უხვად ჩადო ბოლშევიკურმა რეჟიმმა ოკუპირებულ საქართველოში. ამის დაშვება არ შეიძლება. გაზრდილი საფრთხე გვაუდებს სიფხიზეს—ინტერფერონტი საქართველოში არ უნდა შეიქმნას.

ია ხმელიძე.

ინტერფერონტი—სრულიად

საქართველოში

წინააღმდეგ

მონაჩაბს ლიტერატურა არალიტერატურა უფლებების ვითომდა შელახვისა და დისკრიმინაციის შესახებ ახლაც იყენებს მოსკოვი თავისი ნოტების და ულტიმატუმების საფუძველად. ადრე ცოტა სხვადასხვა იყო. მაგალითად, 1918 წელს საქართველოს დამოუკიდებლობის გამოცხადების წინააღმდეგ რაიმე განსაკუთრებული წარმონაქმნი არ შექმნილა. მაშინ ინტერფერონტის მოვალეობა ბოლშევიკებმა და, საერთოდ სოციალ-დემოკრატებმა შეასრულეს. ეს იყო ძალა, რომელიც საქართველოს დამოუკიდებლობის მომხრეებს ბრალს ღებდა დემოკრატიისა და ინტერნაციონალიზმის ღალატში.

მცხოვრები არაქართველები არაფერ შუაში არიან. ბრალდებები, რომელთაც პროკლამაციის ავტორები უყენებენ ქართველებს და სრულიად საქართველოს, რომ იტყვიან, თითქმისაა გამოწვეული და მათ რეალური საფუძველი არ აქვს. ვერც ერთი სომეხი, თათარი, ქურთი, ოსი, ბერძენი, რუსი თუ უკრაინელი, საქართველოში მცხოვრები მრავალი სხვა ეროვნების წარმომადგენელი ამგვარ რამეს წინასწარ ბოროტი განზრახვის გარეშე ვერ დაწერდა, რადგან საქართველოში არასოდეს არ მქონია ადგილი ქართველთა მიერ სხვა ეროვნების წარმომადგენელთა ჩაგვრას. პირიქით კი იყო. ქართველობა ყოველთვის მტკიცედ იცავდა სტუმართმოყვარეობის ტრადიციას, თვლიდა რა სტუმარს ღვთისმოსვლენილ კაცად. ერთ მრავალმეტყველ ფაქტს მოგახსენებთ: ახლა ბევრი ამბობს, რომ საოცრად გაიზარდა დანაშაულობა და, მათ შორის, მკვლელობათა რიცხვი. ქართველი ქართველს კლავს და ამით თვით საქართველოს უყრის დანაშაულში. ღიახ, საკუთარ ძმას არ ვინდობთ. და ამ დროს სტატისტიკა ვერ დაგინახლებთ შემთხვევას, რომ ქართველს რომე-

რად იცის ქართველი ხალხის მართლაც არცთუ ადრეკითხული დამოკიდებულება საოკუპაციო ჯარისკაცად. აი, ერთადერთი სუბიექტი, ვის მიმართ არაკეთილგანწყობას არ ფარავს ქართველობა. ამიტომ ცდილობს არმია რევანში აიღოს იმ მარცხისათვის, რაც მან 9 აპრილის მასობრივი მკვლელობით განიცადა საქართველოში. ოღონდ ღმერთმა დაგვიფაროს გულუბრყვილობისაგან. ამ აქციის მიზანი მხოლოდ შურისძიება არ გახლავთ, და არც მხოლოდ არმიის ოფიცრობა მისი ორგანიზატორი. იგი უფრო შორსაა გაშენებული—თუკი საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობა თავს დაადევს ყუბადადებული „მესამე ძალის“ მიერ დაგეგმილ ყველა პროვოკაციას, საქართველოშიც ამოქმედდეს მრავალნაირი ინტერფერონტი—ე. ი. იმპერიული მიზნით ყველა ჯურის შოვინისტის, სამშობლოს გამყიდველის, დაქირავებული აგენტების, საქართველოს მტრების და, შესაძლოა, მოტყუებული არაქართველების ერთობა. ესეც ერთ-ერთი იმ ხანგრძლივი მოქმედების ბოშაა, რომელიც ასე უხვად ჩადო ბოლშევიკურმა რეჟიმმა ოკუპირებულ საქართველოში. ამის დაშვება არ შეიძლება. გაზრდილი საფრთხე გვაუდებს სიფხიზეს—ინტერფერონტი საქართველოში არ უნდა შეიქმნას.

გადაბრუნება

48 წელია, რომ ვარ პარტიის წევრი. ჩემს თვალწინ ჩაიარა პირველი ხუთწლიანი პერიოდი, რომელშიც უმეტესად უდიდეს შრომებზე იყო დამყარებული, სიამოვნებით ვიგონებ ჩემს მოკრძალებულ წვლილს ყველა ხუთწლიან პერიოდში. ამასთან ვერც იმას დავფარავ, რომ ბევრი უსიამოვნება განმიცდია ბოლო ხუთწლიანი გეგმების ქაღალდზე შესრულებით.

ად არ იბრძოლებს თავისი ავტორიტეტის დასაბრუნებლად. ბოლოს და ბოლოს როდემდე უნდა გაგრძელდეს ასეთი უდიდესი პლინობა და განუკითხაობა, როგორც დღესაც. ვინც დემოკრატიის ვერ ანსხეავენს ანარქიისაგან, მას უნდა მოეკითხოს, ვინც კანონს არ ემორჩილება, მას კანონმა უნდა მოჰკითხოს და ა. შ. პირდაპირ ვიტყვი, დისციპლინის და საქმისადმი შეგნებული დამოკიდებულების გარეშე შორს ვერ წავალთ.

სამსონ კოპალიანი.

საქართველოს სსრ რესპუბლიკის დამსახურებული მასწავლებელი, რესპუბლიკური მნიშვნელობის პერსონალური პენსიონერი.

ცაგარის ავტოსატრანსპორტო საწარმოს ხელმძღვანელები, პარტიული და პროფკავშირული ორგანიზაციები, თითოეული მუშაკი ცდილობს თავისი წვლილი შეიტანოს საწარმოს გეგმა-ვალდებულებათა შესრულებაში, ამისათვის ეძებენ რეზერვებს, საშუალებებს, ნერგავენ მუშაობის ახალ ფორმებსა და მეთოდებს და გარკვეულ შედეგებსაც აღწევენ, იგრძნობა წინსვლა.

ლი 14 ათასი მანეთისა ფაქტიურად მიიღეს 40,5 ათასი მანეთის მოგება. მოსახლეობის ფასიანი მომსახურების გეგმა შეასრულეს 103,7 პროცენტით.

სრულ სამეურნეო ანგარიშზე გადასვლამ გამოკვეთა ის, რომ ვინც გეგმებს ასრულებს, მისი ანაზღაურება როგორც ხელფასის სახით, ასევე პრემიებით, დიდი და, ბუნებრივია, დაინტერესებად შესაბამისია. თვითმცოდნე ავტომანქანის მძღოლმა რომან მუშველიანმა პირველი კვარტალის გეგმა 148 პროცენტით შეასრულა. ხელფასი დაერიცხა 1009 მანეთი, პრემია—487 მანეთი, ესე იგი მთლად მიიღო 1496 მანეთი, ყოველი თვის გამომუშავებამ შეადგინა 499 მანეთი. ავტობუსის მძღოლ ბუდუ ომანაძეს, რომელმაც კვარტალის გეგმა 176 პროცენტით შეასრულა, ხელფასისა და პრემიის სახით დაერიცხა სამ თვეში 1014 მანეთი. თვითმცოდნე ავტომანქანის მძღოლმა თამარ გუგავამ კვარტალში ხელფასისა და პრემიის სახით მიიღო 953 მანეთი, ასეთი მაგალითების მოყვანა მრავლად შეიძლება.

საწარმო 1988 წლის პირველი იანვრიდან გადასულია სრულ სამეურნეო ანგარიშზე, ესე იგი დაინერგა თვითდაფინანსება და თვითანგარიში. 1989 წლის 1 აგვისტოდან დაინერგა იჯარა, უკვე 11 ტაქსი იჯარული წესით მუშაობს. დღიდან სამეურნეო ანგარიშზე გადასვლისა მინიმუმამდე იქნა დაყვანილი დებიტორული და კრედიტორული დავალიანება. თუ 1988 წლის პირველი იანვრისათვის დებიტორული დავალიანება შეადგენდა 85.200 მანეთს, კრედიტორული დავალიანება კი—72 ათას მანეთს, 1990 წლის 1 იანვრისათვის შესაბამისად დებიტორული დავალიანება შემცირდა 6 ათას მანეთამდე, ხოლო კრედიტორული დავალიანება—2300 მანეთამდე. ნაცვლად დაგეგმილი 60 ათასი მანეთისა 1989 წელში მიიღეს 60.200 მანეთის მოგება.

საწარმოს აღმინისტრაციამ, პროფკომიტეტმა მიადგინა, რომ მანქანის რემონტზე მომუშავე ყველა მუშა უზრუნველყვის სპეცნასაცმლით, შეუფერებლად მუშაობის საშუალებით, კმაყოფილი არიან მუშები, კარგად მუშაობდა მუშათა სასაღალო, მაგრამ ბოლო ერთი თვე იგი დაკეტილია, მომსახურე პერსონალის სხვა რაიონში სიცხოვრებლად გადასვლის გამო. საუკვების გაერთიანებამ დღემდე ვერ გამოიწვია საჭირო მუშაკები, ამის გამო საწარმოს ბევრი მუშა უქმყოფილია.

საწარმო ტვირთწოდვის გასული წლის გეგმა შეასრულა 103,2 პროცენტით, შემოსავლები სამგზავრო ტრანსპორტიდან 103,4 პროცენტით, ხოლო მოსახლეობის ფასიანი მომსახურების გეგმა 104 პროცენტით შეასრულეს. 1990 წლის პირველი იანვრისათვის როგორც ბანკის, ასევე მომწოდებლის დავალიანება არცერთი მანეთი არ ჰქონდათ, ხოლო ბანკში საწარმოს ანგარიშზე ირიცხებოდა 33 ათას 800 მანეთი.

საწარმოში გადახატული პრობლემები კიდევ ბევრია. არ არის მიღწეული, რომ წარმოება დაწესებულებები წინასწარ რიცხავდნენ მომსახურების თანხებს, ზოგი მათგანი არამც თუ წინასწარ, არამედ მომსახურების შემდეგაც აგვიანებს თანხების ჩარიცხვას. კეთილმოწყობას საჭიროებს საქმიანი ეჭო. ჯერ კიდევ დაბალია მომსახურების კულტურა.

მომდინარე წელს გეგმები გაზრდილია ყველა სახეობაში 10 პროცენტით, მაგრამ სრულ სამეურნეო ანგარიშზე გადასვლამ, თვითდაფინანსებისა და თვითანაზღაურების წესით მუშაობამ, იჯარული ფორმის დანერგვამ, კიდევ უფრო გაზარდა მუშაკთა დაინტერესება გეგმების აუცილებელი შესრულებით, რადგან ყოველთვიურად იცემა პრემიები, საგრძნობლად გაიზარდა მუშაკთა თვითი შემოსავალი, გადაქარბებით იქნა შესრულებული მიმდინარე წლის პირველი კვარტალის გეგმები.

საწარმო აღმინისტრაციის, პარტიული და პროფკავშირული ორგანიზაციების გადაწყვეტილებათა შრომისა და საშემსრულებლო დისციპლინის განმტკიცებით, ორგანიზაციებისა და მგზავრთა ტრანსპორტით მომსახურების გაუმჯობესებით, მომსახურების კულტურის ამაღლებით უზრუნველყონ ყოველი რკის გეგმა-ვალდებულებების გადაჭარბებით შესრულება და კარგი მაჩვენებლებით შევდნენ საქართველოს კომპარტიისა და სკკპ 28-ე ურილობებს.

ვლ. დავითილიანი.

მარის ბსსრ. სოფელ პეშკო-სოლოში, საბჭოთა მეურნეობა „პრიგოროდნის“ ცენტრში მოქმედებს სოფლის მეურნეობის პროდუქტების გადამამუშავებელი კომპლექსი. პური და ძველულის სამქროები ყოველდღიურად ამარაგებენ საბჭოთა მეურნეობის მაღაზიებს, სასადილოსა და საბავშვო ბაღს თავისი პროდუქციით. სურამში: არმატული ხარისხიანი პური მზადდა მომხმარებლისათვის გასაგზავნად.

საკდესის ფოტოკრიონიკა.

ყ უ რ ა დ ლ ე გ ი ა !

27 აპრილს, პარასკევს, 18 საათზე ქ. ცაგერში კინო-თეატრ „სპარტაკო“ გაიმართება ლეჩხუმის რეგიონალური სახალხო ფრონტის კონფერენცია. ფრონტის ყველა წევრის დასწრება სავალდებულოა.

ლეჩხუმის რეგიონალური სახალხო ფრონტის გამგეობა.

სტარტს იღებს „მის სსრკ-90“

ალბათ, შეიძლება უკვე დაბეჭდილებით ითქვას, რომ სილაშხის კონკურსები ეგზოტიკური მოკაზმულობიდან ჩვენს ყოველდღიურ ცხოვრებაშიც გადმოაქვთ. საერთაშორისო ცენტრი „ვენეცი“ მოსამზადებელ სამუშაოებს ეწევა მეორე სილაშხის საკავშირო კონკურსის ჩასატარებლად. ისევე, როგორც შარშან, მასში მონაწილეობის მიღება შეუძლიათ მოკავშირე რესპუბლიკების სილაშხის დედოფლებს, რეგიონალური კონკურსების გამარჯვებულებს. ფინალში გამარჯვებულებს ელოდებათ კრუიზი თბილისში „მაქსიმ გორკოვი“ ვერობის გარშემო. განაცხადები კონკურსში „მის სსრკ-90“ მონაწილეობის მისაღებად მიიღება მისამართით: 103055, მოსკოვი, ტიხვინსკის შესახვევი

10-12 კ. 9.
მეორე სრულიად საკავშირო ფინალი გაიმართება მიმდინარე წლის მაისის მე-3 დეკადაში, ასე, რომ ვინც ესწრაფვის მოიპოვოს დედოფლის გვირგვინი, უნდა იჩქაროს.
შარშანდელი „მის სსრკ-89“ კონკურსის გამარჯვებულები აღმოჩენა გახდა სხვადასხვა ქვეყნის პრესტიჟული საერთაშორისო კონკურსებისათვის. „სუპერ-მოდელმა“ ენა ურსალუმ ამერიკის შეერთებულ შტატებში სუპერმოდელთა საერთაშორისო კონკურსზე მერვე ადგილი დაიკავა. ოლგა სტარუშკო იმყოფებოდა იტალიაში კონკურსზე — „ახალი მოდელი დღეს“, ხოლო ანა გორგუნიოვა — ინგლისში კონკურსზე „მის მსოფლიო“.
დ კოპილოვი,
საქდესის კორა

რაჟდენ მურცხვალაძე

ხანგრძლივი და მძიმე ავადმყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა პარტიისა და შრომის ვეტერანი, რესპუბლიკური მნიშვნელობის პერსონალური პენსიონერი რაჟდენ ბაბრიაშვილი ქმ მურცხვალაძე.
რ. გ. მურცხვალაძე დაიბადა 1904 წელს ლეჩხუმის მაზრის სოფელ ჩხუტელში. ცაგერის ოთხკლასიანი სასწავლებლის დამთავრების შემდეგ მუშაობდა ლეჩხუმის მაზრის რევკომის კანცელარიაში. 1927 წელს შევიდა სკკპ რიგებში. ამავე წელს გაგზავნილი იქნა მილიციის უფროსთა ერთწლიან სასწავლებელში, რომლის დამთავრების შემდეგ მუშაობდა ლეჩხუმის მაზრის მექვინისა და ჩოლურის (ქვემო სვანეთი) რაიონში მილიციის უფროსის თანამდებობაზე. 1937 წელს ასპირანტურა გაუქმდა მილიციის უმაღლეს მეთაურთა შემადგენლობის მოსამზადებელ ორწლიან სკოლაში, რომლის დამთავრების შემდეგ მუშაობდა მილიციის ორგანოებში. 1928 წელს მაზრების გაერთიანების შემდეგ, დაინიშნა რაჟალეჩხუმის მილიციის უფროსად. 1932 წელს დაამთავრა 26 კომისრის სახელობის ამიერკავკასიის კომუნისტური უნივერსიტეტი და მუშაობა დაიწყო ლაგოდეხის რაიონში სამანქანო-სატრაქტორო სადგურის პარტიული კომიტეტის მდივნად, საქართველოს კპ ცაგერის რაიონის მოთხოვნით, 1933 წელს ცაგერის რაიონში გადმოიყვანეს, სადაც მუშაობდა ჯერ

რაიონის პროფსაბჭოს თავმჯდომარედ, ხოლო შემდეგ საქართველოს კპ ცაგერის რაიონის პარტიული კაბინეტის გამგედ.
რ. გ. მურცხვალაძე 1936 წელს ჩარიცხეს მარქსიზმ-ლენინიზმის ინსტიტუტის აკადემიკურ-აში. სწავლის დროს იყო პარტიული კომიტეტის მდივანი. 1937 წელს ასპირანტურა გაუქმდა, ხოლო რ. მურცხვალაძე დაამტკიცეს საქართველოს კპ ცენტრალური კომიტეტის კულტურისა და განათლების განყოფილების ინსტრუქტორად. 1938 წელს აირჩიეს საქართველოს კპ ამბროლაურის რაიონის პირველ მდივნად. 1940 წელს დაამტკიცეს პარტიის ცაგერის რაიონის პირველ მდივნად, სადაც მუშაობდა 1948 წლამდე. ცაგერიდან სამუშაოდ გადაიყვანეს საქართველოს კპ ცენტრალურ კომიტეტში, სადაც მუშაობდა პასუხისმგებელ ორგანიზატორად, ხოლო შემდეგ საგეგმო, საფინანსო და სავაჭრო განყოფილების გამგის მოადგილედ. 1952 წლის თებერვლიდან 1957 წლის ბოლომდე მუშაობდა საქართველოს სსრ სოციალური უზრუნველყოფის სამინისტროში განყოფილების გამგედ.
1957 წლის იანვრიდან 1966 წლის მაისამდე მუშაობდა საქართველოს ყრუმუნჯთა საზოგადოების ცენტრალური გამგეობის პრეზიდიუმის თავმჯდომარედ. 1966 წლიდან რესპუბლიკური მნიშვნელობის პერსონალური პენსიონერია.
პარტიამ და მთავრობამ და-

ფასეს მისი შრომა და ღვაწლი, რისთვისაც ორჯერ იყო არჩეული საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატად, დაჯილდოებული იყო „საპატიო ნიშნის“, შრომის წითელი დროშის ორდენებითა და მრავალი სხვა ჯილდოებით.
რ. გ. მურცხვალაძე, სადაც კი უმუშავებდა, რა პოსტზედაც არ ყოფილა, ყველგან ავლენდა მეტადი კომუნისტის თვისებას, იყო უანგარო და სპეციალური მუშაობის წინააღმდეგ გამაღმამი და შესანიშნავი ადამიანი, მისი ხსოვნა დიდხანს დარჩება ყველას გულში, ვინც მას იცნობდა.
ოქმისა და შრომის მემკრანთა რაიონული საბჭო.

რ ე დ ა ტ ლ რ ი
ნ. ნ ა მ ს ა ძ ე

სოფო ვლადიმერის ასულ გოგიძის
გადრი აპაპის ქმ ვორონელიძის
გილოცავთ ბედნიერებას. გისურვებთ სიხარულს, სიყვარულს, შვილთმრავლობას.
ამირან მახაროზიძე, გივი, ანზორ
მეგარელები ოჯახებით.

სოფო ვლადიმერის ასულ გოგიძის
გადრი აპაპის ქმ ვორონელიძის
გილოცავთ ბედნიერებას. გისურვებთ მარადიული სიყვარულის ძალა მფარველობდეს თქვენს ახლადშექმნილ ოჯახს, მრავალი შვილი აღგზარდოთ ერისა და დამამულის სასახელოდ.
ცაგერის აგროსამრეწველო გაერთიანების თანამშრომლები.

ივოლდა უჩას ასულ ლიპარტელიანს
ნუგზარ ჭიჭიკოს ქმ ბვილიანს
გილოცავთ ვაჟიშვილის შეძენას. გაზრდილიყოს ერისათვის სასახელო ვაჟი. შემატებოდეს მრავალი და-ძმა.
რაისაბჭოს აღმასკომის აპარატისა და სტატისტიკის თანამშრომლები.

ივოლდა უჩას ასულ ლიპარტელიანს
ნუგზარ ჭიჭიკოს ქმ ბვილიანს
გილოცავთ ვაჟიშვილის შეძენას. გაზრდილიყოს სასახელო ვაჟი და ერისშვილი.
მაყვალა მეშველიანი, ვენერა გოლეთიანი.

შვილები ეთერი, იზო, დალი, დარჩიანი, მურადი, კლარა, მალხაზი, რძლები ლენურ ირემაძე, მარინე ასათიანი, სიძეები დავით ცხველიანი, ჯაბუ ლეშაშელი, ჟორა სვანიძე, რომან ირემაძე, შვილიშვილები ქეთიკო, ალიოზა, ზაზა, ირმა, სულხანი, ქეთიკო, ელგუჯა, ელზა, უსუპი, თამაზი, ნათია, მაგული, ინგა, ვენერა, ელდარი, ფატიმა, გიორგი, თამარი, მუხრანი, მადონა, მაია, შმა ბუჭუ, და ლოლა, შვილთაშვილის შვილები ნათია, მაია, მადონა, მაზლი გიორგი, მული ფედოსი სილაგაძე ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა
თამარ ბიქტორის ასული
მახაროზიძე-გოლეთიანი
დაკრძალვა 28 აპრილს, შაბათს, სოფ. ლეჩხანში.

შვილები რობერტი, იური, რძლები გუგული, მაია, ელისო, შვილიშვილები რობინზონი, მელიტონ, ბესიკი, მაკა, ზაზუკი, და მარო გიორგობიანი, ძმის-შვილები, დისშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა
ბაბილო ექვთიმეს ასული
ქობულაძე-ასათიანი.
დაკრძალვა 1 მაისს, სამშაბათს სოფ. ტეშში.

რაიარქივის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ენია ხეცურიანს ბიძის
რაჟდენ მურცხვალაძის
გარდაცვალების გამო.

მეუღლე მაშურა ნემსწვრი-
ძე, შვილები ია, ლია, ნუკრი,
და ვენერა, ქმა გიორგი, რძალი
ლალი ბრეგაძე, სიძეები მაია
გუმბერიძე, გივი კობლაძე,
ცოლისდა ნათელა, შვილიშვილ-
ები ბიძაშვილები, მამიდაშვილ-
ები იუწყებიან, რომ გარდაიცვა-
ლა
პაველ ნესტორის ქმ
დავითუღიანი.
დაკრძალვა 28 აპრილს, შაბათს
სოფ. უსახელოში.

შვილები იური, თაილი, მურ-
თაზი, რძლები დარეჯან გასეიანი,
ქუქუნა ლარცულიანი, დები
ნინა, მარიამი, შვილიშვი-
ლები სერგო, მარინე, დათო,
მაკა, სიძე მამუდი არჯვანიძე,
ცოლისძმა მიხეილ ჩარკიანი,
დისშვილები, ბიძაშვილები, მამ-
იდაშვილები ოჯახებით იუწყე-
ბიან, რომ გარდაიცვალა
დავით სანდროს ქმ
ლარცულიანი.
დაკრძალვა 29 აპრილს, კვირას
სოფ. ლარჩალოში.

მეზობლები დათო სალინაძე, და-
თო გოჭაძე, იური ჩხეტიანი,
გარლო ჩავეტაძე, მურად ლი-
პარტელიანი, რუბენ კობალიანი,
გალაქტიონ მანდარია, დავით
ყურაშვილი, ოლია კვირკაშვილი,
თინა გვიშანი, ვლადიმერ თო-
ლოძე, ვახტანგ დარახველიძე,
მათიკო გუგავა თანაუგრძნობენ
ენია, ვალოდია, ანზორ ხეცურ-
იანებს ბიძის
რაჟდენ მურცხვალაძის
გარდაცვალების გამო.

უსახელოს არასრული საშუალო
სკოლის პედაგოგიური კოლექ-
ტივი იუწყება, რომ გარდაიცვალა
ამავე სკოლის მათემატიკის მას-
წავლებელი
პაველ ნესტორის ქმ
დავითუღიანი
ჯიბო, ჟორა ლარცულიანებ,
როინ ჩავეტაძე ოჯახებით იუწყე-
ბიან, რომ გარდაიცვალა
დავით სანდროს ქმ ლარცულიანი.

ჩვანი მისამართი: 884106 ცაგერი, ლენინის ქ. №56. ტელეფონები: რედაქტორის—22-81, რედაქტორის მოადგილის — 22-85, პასუხისმგებელი მდივნის—22-86, განყოფილებების: სოფლის მეურნეობის—22-86, მშრომელთა წერილების—22-41, საკორექტოროს—22-43, სტამბის დირექტორის —22-17, სამწყობრო სამსახურის—22-23, გაზეთი გამოდის სამშაბათს, ხუთშაბათს, შაბათს, შეკვეთა 28 ინდექსი 66589, ტირაჟი 4660

საქართველოს სსრ ბეჭდვითი სატყვის სახელმწიფო კომიტეტის ქუთაისის პოლიგრაფიული გაერთიანების ცაგერის ტაშა.